

[Chr. Madsen.]

stillet på, at dette lovforslag skal føres igennem ret hurtigt. Men jeg går ud fra, at man så kan arbejde videre med det af os fremsatte lovforslag om arbejdsløshedsunderstøttelse, og jeg går ud fra, at man også i udvalget kan få oplysninger om, hvordan det går med det andet udvalg, som arbejdsministeriet har nedsat. Jeg finder det i høj grad urimeligt, at dette udvalg, der vel nok har siddet i et par år, ikke har givet et eneste bogstav fra sig, ikke har meddelt noget som helst om, hvad det er man arbejder med. Tiden er i høj grad inde til, at vi får at se, hvad det udvalg vil. Tiden er i høj grad inde til at tage arbejdsløshedslovgivningen op til en meget alvorlig revision, sådan at der hurtigst muligt kan fås udbetalt højere understøttelse.

Efter vort lovforslag kan der udmærket udbetales højere understøttelser til 1. april i år. Alt afhænger af, hvad folketinget vil.

Bækgaard: Også de uafhængige beklager de medborgere, som intet arbejde har. Vi er fuldt ud klar over, at det i en vinterperiode af længere varighed som den, vi har nu, kan være ikke alene en hård økonomisk, men også en fysisk belastning for dem, der står uden arbejde. Derfor er vi forstående over for det lille lovforslag, som arbejdsministeren har fremsat, og som i det store og hele kun betyder, at reguleringstidspunktet rykkes 2 måneder frem. Nu har ordførerne før mig været inde på nogle forskellige betragtninger f. eks. angående arbejdsløsheds-kasser og arbejdsanvisningskontorer, og jeg kan tilslutte mig flere af disse bemærkninger. Vi er også interesseret i at være med til at behandle den udvalgsbetænkning, som ministeren bebudede ville komme om ikke så længe.

Om det af hr. Chr. Madsen m. fl. fremsatte lovforslag skal jeg kun sige, at i mit parti anser vi det for rigtigt, at det bedst kan drøftes sammen med den betænkning, der vil komme, og vi kan derfor ikke støtte lovforslaget.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for den villige tilslutning til mit lovforslag. Herudover vil jeg gerne understrege, for at der

ikke skal herske nogen som helst tvivl om det, at det både er regeringens og socialdemokratiets opfattelse, at man skal nå til en erstatning for tabt arbejdsfortjeneste fremover, som står i et mere rimeligt forhold til den faktiske arbejdsfortjeneste, end tilfældet er ved det system, vi har i dag. På den anden side mener jeg det ikke rimeligt hen over hovedet på et sagkyndigt udvalg, hvor arbejdsløsheds-kasserne er repræsenteret, at gå ind på principielle ændringer, når det netop er alle disse mange vigtige problemer, dette særlige sagkyndige udvalg i øjeblikket beskæftiger sig med.

Må jeg herudover komme med nogle bemærkninger til enkelte af ordførerne. Hr. Søren Andersen var inde på forskellige spørgsmål i forbindelse med arbejdsanvisningen og spurgte, om vi snart kunne vente et forslag til ændring af den „forældede“ arbejdsanvisning. Han føjede til, at den efter hans opfattelse ikke var tilstrækkelig effektiv. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at vi har været nøde på ledighedsprocenter på 0,2, 0,3, 0,4 og 0,5, og noget sådant kunne simpelt hen ikke ske, hvis vi havde en ineffektiv arbejdsanvisning her i landet. Jeg tror ikke, der på det danske arbejdsmarked har været tale om nogen større bevægelighed — det gælder for så vidt både fagligt og geografisk — end den, vi har oplevet igennem de senere år, og det hænger i meget høj grad sammen med den tekniske udvikling. Den uddannelse af ikke-faglærte, som i stigende omfang finder sted, den efteruddannelse af faglærte, som er sat i system nu, og mange andre forhold har medvirket til at sikre denne større bevægelighed og sikre en større effektivitet, når talen er om arbejdsanvisningen ud over landet.

Dermed være ikke sagt, at systemet ikke kan gøres bedre end det, vi har i dag, og vi er i arbejdsministeriet helt indstillet på at forbedre systemet så langt, som det er gørligt. Vi har iværksat en særlig uddannelse for arbejdsanvisningskontorerne personale, og vi har på anden måde søgt at sikre, at der bliver tale om en større effektivitet, fordi det simpelt hen er sådan, at den høje beskæftigelse stiller helt andre krav til arbejdsanvisningskontorerne og til arbejdsløsheds-kassernes anvisning, end der stilledes tidligere.